

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 5

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 ianuarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune	2-5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.073/2013. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 493/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România	5-7
1.079/2013. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune	8-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 448**

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polaris Com” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.972/258/2012 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 417D/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 octombrie 2013, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 29 octombrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.972/258/2012, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polaris Com” — S.R.L. cu ocazia soluționării unui dosar având ca obiect pretenții.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate, prin faptul că obligă societățile comerciale la plata unor taxe pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru cel de televiziune, indiferent dacă acestea beneficiază de aceste servicii, încalcă prevederile constituționale ale art. 29 alin. (1) și (2), art. 31 alin. (5) și art. 139.

Judecătoria Miercurea-Ciuc apreciază că obligația prevăzută de textul de lege criticat este doar în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de serviciile publice respective și, în consecință, niciuna dintre criticile formulate nu poate fi reținută. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 297/2004. În legătură cu susținerile potrivit cărora textul de lege criticat instituie taxe obligatorii, fiind încălcat art. 139 din Constituție, se reține că această taxă este instituită pentru serviciile publice menționate, iar modul de constituire din venituri proprii a resurselor financiare le asigură autonomia financiară, ca premisă a organizării lor autonome. De asemenea, Legea nr. 41/1994 prevede că plata serviciului public prestat este obligatorie pentru toți beneficiarii acestor servicii, persoane fizice sau persoane juridice, motiv pentru care nu se poate reține neconstituționalitatea dispozițiilor

invocate. Totodată, se reține că taxele pentru serviciul public de televiziune, instituite prin art. 40, nu aduc atingere autonomiei serviciilor publice de radiodifuziune, ci, dimpotrivă, garantează realizarea acesteia, datorită modului de constituire din venituri proprii a resurselor financiare, ce le asigură autonomia financiară, ca premisă a organizării lor autonome. Astfel, se creează posibilitatea pentru serviciile menționate de a se organiza și de a funcționa autonom. Autonomia acestor servicii determina informarea corectă a persoanelor asupra problemelor de interes public și asigură un cadru organizat pentru exercitarea libertății de opinie, libertății de a primi și comunica informații ori idei, fără amestecul autorităților publice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999, cu următorul conținut: *„Persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora, precum și reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestor servicii.”*

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 29 alin. (1) și (2) referitor la libertatea conștiinței, art. 31 alin. (5) referitor la dreptul la informație și art. 139 referitor la impozite, taxe și alte contribuții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Dispozițiile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 159 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 12 mai 2004, Decizia nr. 297 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 19 august 2004, și Decizia nr. 331 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din

12 mai 2006, Curtea a reținut că „într-adevăr, art. 40 din Legea nr. 41/1994 stabilește că veniturile proprii ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune provin, între altele, și din taxe pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv pentru serviciul public de televiziune, dar, așa cum prevede chiar alin. (3) al acestui articol, care face și obiectul excepției de neconstituționalitate, taxele sunt datorate de către subiectele de drept acolo menționate, „în calitate de beneficiari ai acestor servicii”. Așadar, obligația prevăzută de text este doar în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de serviciile publice respective și, în consecință, niciuna dintre criticile formulate nu poate fi reținută”.

2. În continuare, Curtea observă că Înalta Curte de Casație și Justiție, făcând referire la jurisprudența instanței de contencios constituțional, a reținut că obligația plății taxei pentru serviciul public de radiodifuziune și a taxei pentru serviciul public de televiziune incumbă doar persoanelor juridice care beneficiază efectiv de aceste servicii.

Exemplificative sunt în acest sens: Decizia nr. 2.102 din 9 aprilie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 14 octombrie 2009; Decizia nr. 442 din 26 ianuarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 2 din 6 ianuarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 317 din 21 ianuarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 607 din 3 februarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. În același sens este și Sentința civilă nr. 767 din 11 decembrie 2008 a Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 11 noiembrie 2009 (rămasă irevocabilă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal nr. 2.103 din 9 aprilie 2009).

Totodată, prin Sentința civilă nr. 471 din 7 decembrie 2010 a Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012 a fost admisă excepția de nelegalitate, statuându-se că „în dispozițiile interne s-a stabilit în mod clar că această taxă incumbă numai beneficiarilor celor două servicii publice, noțiunea de beneficiar fiind atribuită, atât în interpretarea oficială, cât și în interpretarea gramaticală, logică și sistematică, numai subiectelor care sunt în mod direct destinatarii acestor servicii. Din această perspectivă hotărârea Guvernului nu a aplicat în art. 3 alin. (2) în mod corect dispozițiile art. 40 din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

3. Cu toate că instanța de contencios constituțional, dublată de statuările unor instanțe de contencios administrativ, a stabilit prin jurisprudența sa în materie reperatele unui comportament constituțional, se observă că în practică se manifestă o nesocotire a acestora și implicit o nesocotire a deciziilor Curții Constituționale, care, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, sunt obligatorii *erga omnes*.

O dovadă în acest sens este faptul că, pe lângă cauza de față, pe rolul Curții Constituționale se află *pendinte* și alte cauze ce privesc excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994. În acest sens, prin Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004, Curtea a considerat că repetatele sesizări de neconstituționalitate se constituie într-un element de noutate sub aspectul evaluării stării de constituționalitate a dispozițiilor criticate, element de care instanța de contencios constituțional trebuie să țină seama.

În cauza de față, Curtea consideră necesar să analizeze și comportamentul Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, precum și pe cel al persoanelor juridice care au fost mandatate de către acestea să

factureze și să încaseze taxa pentru serviciul public de radiodifuziune și taxa pentru serviciul public de televiziune.

Astfel, aplicarea dispozițiilor de lege criticate în sensul că obligația de plată a taxelor pentru serviciile publice de radiodifuziune și televiziune incumbă tuturor persoanelor juridice, cu excepția persoanelor fizice autorizate, și nu este condiționată de deținerea receptoarelor radio/TV, denotă faptul că statuările instanței de contencios constituțional în sensul că „obligația plății acestor taxe este doar în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de serviciile publice respective” sunt nesocotite în practică.

Mai mult decât atât, Curtea constată că în practică, pe lângă nesocotirea deciziilor Curții Constituționale, se manifestă și o nesocotire a hotărârilor instanțelor de contencios administrativ, ce are ca rezultat crearea, pentru persoanele juridice care au câștigat procesele referitoare la plata taxelor prevăzute de textul de lege criticat, a unei sarcini suplimentare, acestea fiind obligate a se adresa din nou instanței în vederea obligării instituțiilor publice aferente și a mandatarilor acestora de a nu le mai factura taxa respectivă (elocventă în acest sens este situația reflectată prin Sentința civilă nr. 9.682 din 27 iunie 2012 a Judecătoriei Oradea, rămasă irevocabilă prin Decizia nr. 88/R/COM/2013 a Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal).

Fără a nega rolul de „legislator negativ” al instanței de contencios constituțional, Curtea apreciază că deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări. În acest caz, Curtea consideră că are competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențial în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției.

În același sens, a se vedea Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, prin care Curtea a constatat că era pusă în discuție însăși constituționalitatea uneia dintre interpretările pe care textul de lege criticat a primit-o în practică. Cu acel prilej, Curtea a apreciat că interpretarea dată de către autorități prevederilor criticate are ca efect crearea unei situații discriminatorii.

4. În continuare, Curtea observă că, potrivit art. 2 alin. (1) pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, taxa reprezintă „suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public”. De asemenea, taxa este definită de art. 2 alin. (1) pct. 55 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, ca acea sumă „plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un operator economic, o instituție publică ori un serviciu public”.

Curtea constată că una dintre caracteristicile taxei fiscale este aceea că persoana care plătește contribuția bănească cu titlu de taxă fiscală beneficiază de prestația unui serviciu. Spre deosebire de impozit, în cazul taxelor beneficiul este direct, astfel, cel care plătește taxa se va bucura în mod imediat de plata efectuată, primind serviciul solicitat.

Astfel, prin Decizia nr. 141 din 14 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 21 decembrie 1994, Curtea a statuat că, „de principiu, o taxă are justificarea într-o prestație a unei autorități publice”. În același sens este și Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003, prin care Curtea a reținut că, „în conformitate cu principiile generale ale fiscalității, orice taxă instituită pentru persoane fizice sau juridice trebuie să fie urmată de un serviciu sau o

lucrare efectuată în mod direct și imediat de către organe sau instituții publice”.

Este de necontestat faptul că, potrivit art. 56 alin. (1) din Constituție, cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, dar, în conformitate cu dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol, sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

În același sens, prin Decizia nr. 3 din 6 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994, Curtea a statuat că „[...] fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni”.

Rezultă că, în condițiile în care ar exista o vădită disproporție între taxa datorată și serviciul public efectiv prestat, taxa nu a fost instituită în considerarea contraprestației datorate de operatorul economic, instituția publică ori serviciul public, ceea ce ar fi contrar art. 56 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale” (în același sens statuează și Decizia Curții Constituționale nr. 1.202 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 8 noiembrie 2010).

Astfel, Curtea constată că interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege criticate în sensul că obligația de plată a taxelor pentru serviciile publice de radiodifuziune și televiziune incumbă tuturor persoanelor juridice indiferent dacă acestea sunt sau nu beneficiare ale serviciului public aferent, deci indiferent dacă există sau nu o contraprestație a instituției publice în cauză, vin să nesocotească dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție.

5. Curtea observă, de asemenea, că practica neconformă Legii fundamentale și jurisprudenței instanței de contencios constituțional în materie a fost încurajată de o incertitudine legislativă și de o inconsecvență a legiuitorului, care, prin precizarea în concret a modului în care persoanele juridice care nu sunt beneficiare ale serviciului public de radiodifuziune și ale serviciului public de televiziune pot fi exceptate de la plata taxelor aferente, ar fi exclus orice echivoc în ceea ce privește această problemă.

În acest sens a procedat legiuitorul în ceea ce privește persoanele fizice, statuând, potrivit art. 40 alin. (2) din lege, că acestea au obligația să plătească aceste taxe, în calitate de beneficiari ai acestor servicii, cu excepția celor care declară pe propria răspundere că nu dețin receptoare de radio, respectiv de televiziune, și a celor care, potrivit legii, beneficiază de scutire de la plata acestor taxe.

Apare, cu evidență, o lipsă de consecvență, claritate și precizie a legiuitorului în ceea ce privește reglementarea referitoare la plata taxelor pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru serviciul public de televiziune, acesta având diligența de a respecta prevederile constituționale în ceea ce privește norma referitoare la persoanele fizice, dar nu și în ceea ce privește norma referitoare la persoanele juridice.

În ceea ce privește criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, Curtea, prin Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, a constatat că, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”. Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror

respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară.

Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și pe cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „*În România, respectarea [...] legilor este obligatorie*”. Astfel, Curtea a constatat că reglementarea criticată prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că numai interpretarea prevederilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 în sensul că persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora, precum și reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari efectivi ai acestor servicii, este singura care poate înlătura viciul de neconstituționalitate de care textul de lege suferă prin lipsa unei mențiuni exprese în acest sens.

6. În final, Curtea constată că, anterior acestei decizii, a statuat, cu valoare de principiu, că forța obligatorie ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea a reținut că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept (spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010).

Astfel, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, menținându-se astfel prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, atât instanțele judecătorești, cât și organele administrative trebuie să se conformeze deciziei Curții și să o aplice ca atare. Pentru a da o forță sporită deciziei și fără a marca o reconsiderare a jurisprudenței sale, Curtea, prin prezenta decizie, va constata neconstituționalitatea oricărei alte interpretări pe care practica administrativă sau judecătorească ar putea să o atribuie textelor legale criticate față de cea consacrată prin deciziile anterioare pronunțate de Curtea Constituțională (a se vedea în acest sens Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011).

Întrucât există o modalitate de interpretare a textului conformă Constituției, ce rezultă din chiar jurisprudența Curții Constituționale, și având în vedere faptul că neconstituționalitatea este atât o sancțiune ultimă aplicată de instanța constituțională cu repercusiuni asupra existenței normative a legii, cât și parte integrantă a ordinii juridice normative (Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012), Curtea va constata constituționalitatea dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune în măsura în care taxa pentru serviciile publice de radiodifuziune și televiziune se aplică numai persoanelor juridice care beneficiază de aceste servicii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, care au format obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Societatea Comercială „Polaris Com” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.972/258/2012 al Judecătorei Miercurea-Ciuc, sunt constituționale în măsura în care taxa pentru serviciile publice de radiodifuziune și televiziune se aplică numai persoanelor juridice care beneficiază de aceste servicii.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Miercurea-Ciuc și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 493/2010
privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare
a Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 32/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului României, Partea I, nr. 397 din 15 iunie 2010, cu modificările și funcționare a Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 15 iunie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb

p. Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Marcel Grigore

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 11 decembrie 2013.
Nr. 1.073.

REGULAMENT

de organizare și funcționare al Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România

Art. 1. — (1) Consiliul Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, denumit în continuare *Consiliul INIS*, este structură cu rol de coordonare, fără personalitate juridică, alcătuit din reprezentanți ai autorităților publice prevăzute în anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Desemnarea reprezentanților în Consiliul INIS se realizează prin act administrativ de către conducătorii autorităților publice prevăzute în anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 4/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care reprezentanții desemnați ai autorităților publice în Consiliul INIS nu pot participa la întrunirile acestuia, reprezentarea se face de către o persoană mandatată în acest sens.

(4) În activitatea sa, Consiliul INIS este asistat de următoarele grupuri de experți:

- a) Grupul de experți „Coordonare”;
- b) Grupul de experți „Metadate și date spațiale”;
- c) Grupul de experți „Servicii facilitate de rețea”;
- d) Grupul de experți „Punerea în comun a datelor”.

(5) Grupul de experți „Coordonare” este format din coordonatorii grupurilor de experți prevăzute la alin. (4) lit. b)—d).

(6) Calitatea de membru al grupurilor de experți specificate la alin. (4) lit. b)—d) se obține după cum urmează:

a) prin desemnarea prin act administrativ de către conducătorii autorităților publice membre ale Consiliului INIS sau prin act colectiv în cazul structurilor asociative membre ale Consiliului INIS, la propunerea acestora;

b) prin desemnarea prin act administrativ a experților altor autorități publice decât cele membre ale Consiliului INIS, la propunerea acestora și cu aprobarea Consiliului INIS.

(7) Coordonatorii grupurilor de experți specificate la alin. (4) lit. b)—d) se stabilesc prin decizie a Consiliului INIS dintre membrii desemnați conform alin. (6) lit. a).

Art. 2. — Atribuțiile Consiliului INIS sunt prevăzute la art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 4/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Consiliul INIS se întrunește de regulă semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Consiliul INIS se întrunește în prezența majorității simple a membrilor săi.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul INIS adoptă decizii cu votul majorității simple a membrilor prezenți.

(4) Deciziile Consiliului INIS se aduc la cunoștința tuturor autorităților publice care au responsabilități în vederea instituirii

Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, denumită în continuare *INIS*.

(5) Deciziile au caracter obligatoriu pentru membrii Consiliului INIS.

(6) Pentru punerea în aplicare a deciziilor Consiliului INIS, conducătorii autorităților publice care au responsabilități în vederea instituirii INIS pot emite acte administrative proprii.

Art. 4. — În calitate de președinte al Consiliului INIS, directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară îndeplinește următoarele atribuții:

- a) conduce întrunirile Consiliului INIS;
- b) stabilește ordinea de zi a întrunirilor Consiliului INIS;
- c) coordonează activitatea de elaborare a planului de activități pentru realizarea și actualizarea INIS în scopul aprobării acestuia prin hotărâre a Guvernului;
- d) solicită tuturor autorităților publice responsabile pentru instituirea INIS să transmită informări către Consiliul INIS privind stadiul îndeplinirii obligațiilor care le revin, precum și justificarea neîndeplinirii acestora;
- e) coordonează activitatea de elaborare a raportului privind stadiul îndeplinirii obligațiilor prevăzute în planul de activități pentru realizarea și actualizarea INIS, care se înaintează Guvernului;
- f) semnează deciziile Consiliului INIS;
- g) mandatează membrul supleant al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în Consiliul INIS să reprezinte și să coordoneze activitatea Consiliului INIS, în lipsa președintelui și a vicepreședintelui;
- h) decide convocarea grupurilor de experți ori de câte ori este necesar.

Art. 5. — (1) Vicepreședintele Consiliului INIS este reprezentantul în Consiliul INIS desemnat de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.

(2) Vicepreședintele Consiliului INIS îndeplinește atribuțiile președintelui Consiliului INIS în lipsa acestuia.

Art. 6. — Secretariatul Consiliului INIS are următoarele atribuții:

- a) convoacă membrii Consiliului INIS la întrunirile acestuia, la solicitarea președintelui Consiliului INIS;
- b) convoacă membrii grupurilor de experți la solicitarea președintelui Consiliului INIS;
- c) elaborează minutele întrunirilor Consiliului INIS, arhivează exemplarele originale și le comunică, în format electronic, membrilor Consiliului INIS;
- d) arhivează exemplarele originale ale rapoartelor elaborate de grupurile de experți;
- e) arhivează deciziile adoptate de Consiliul INIS;

f) elaborează și transmite membrilor Consiliului INIS, în format electronic, materialele care sunt necesare dezbaterilor în ședința următoare, precum și deciziile Consiliului INIS;

g) asigură condițiile tehnice pentru desfășurarea ședințelor Consiliului INIS;

h) întocmește planul de activități pentru realizarea și actualizarea INIS;

i) întocmește raportul privind stadiul implementării activităților prevăzute în planul de activități pentru realizarea și actualizarea INIS;

j) transmite conducătorilor autorităților publice membre ale Consiliului INIS raportul privind stadiul implementării activităților prevăzute în planul de activități pentru realizarea și actualizarea INIS;

k) îndeplinește alte atribuții stabilite de președintele Consiliului INIS.

Art. 7. — Grupul de experți „Coordonare” are următoarele atribuții:

a) analizează activitatea grupurilor de experți prevăzute la art. 1 alin. (4) lit. b)—d);

b) propune spre adoptare Consiliului INIS temele de date spațiale, altele decât cele prevăzute în anexele nr. 1—3 la Ordonanța Guvernului nr. 4/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2010, cu modificările și completările ulterioare;

c) propune spre adoptare Consiliului INIS informațiile care pot fi conținute în metadata, altele decât cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.205/2008 al Comisiei din 3 decembrie 2008 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește metadatale, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 326 din 4 decembrie 2008, cu modificările ulterioare;

d) propune Consiliului INIS adoptarea unor decizii în vederea funcționării optime a INIS;

e) propune Consiliului INIS aprobarea unor măsuri privind operaționalizarea și administrarea arhitecturii informatice, de comunicații a INIS.

Art. 8. — Grupurile de experți menționate la art. 1 alin. (4) lit. b)—d) au următoarele atribuții:

a) analizează modul de implementare a INIS, conform activităților specifice tematicii fiecărui grup de experți, având în vedere normele tehnice elaborate de Comisia Europeană pentru implementarea Directivei INSPIRE transpuse în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr. 4/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2010, cu modificările și completările ulterioare;

b) realizează rapoartele aferente activității desfășurate și le transmite grupului de experți „Coordonare”, rapoarte care trebuie să conțină obligatoriu concluziile activității fiecărui grup de experți și propuneri de măsuri concrete pentru instituirea INIS.

Art. 9. — (1) Grupul de experți „Coordonare” se întrunește de regulă trimestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, grupul de experți „Coordonare” adoptă, prin consens, propunerile grupurilor de experți menționate la art. 1 alin. (4) lit. b)—d).

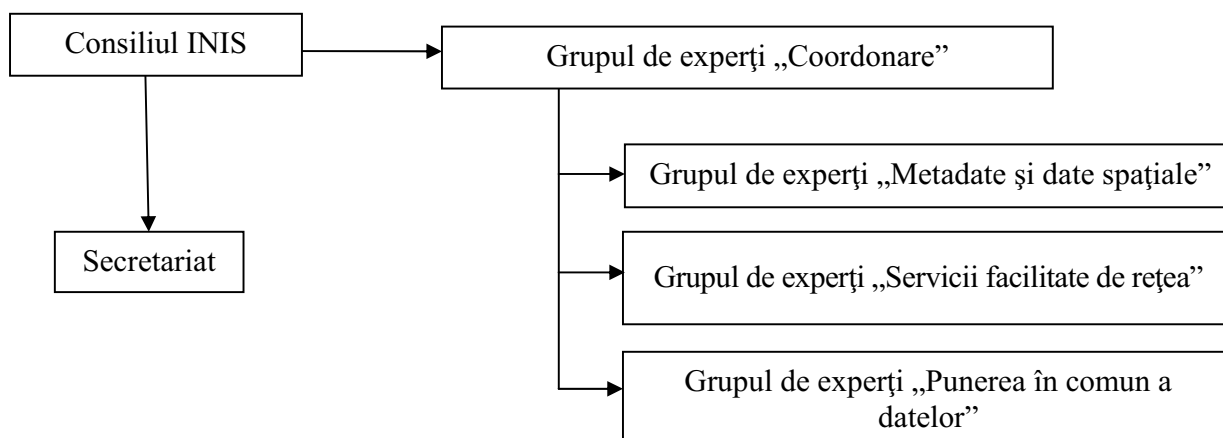
Art. 10. — (1) Grupurile de experți menționate la art. 1 alin. (4) lit. b)—d) se întrunesc la solicitarea coordonatorilor de grup.

(2) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, membrii grupurilor de experți menționate la art. 1 alin. (4) lit. b)—d) adoptă prin consens rapoartele de activitate ale acestora.

*ANEXA Nr. 2**

(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 493/2010)

STRUCTURA FUNCȚIONALĂ a Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 252/2013
privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 120 alin. (2) din Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

ARTICOLUL 1

Scopul și funcțiile sistemului de probațiune

(1) Prezenta hotărâre reglementează punerea în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune.

(2) Prin activitatea sa, sistemul de probațiune, ca serviciu public de interes național, contribuie la îndeplinirea actului de justiție.

(3) Activitatea sistemului de probațiune se desfășoară în interesul comunității, în scopul reabilitării sociale a infractorilor, al diminuării riscului de săvârșire a unor noi infracțiuni și al menținerii siguranței comunității, precum și pentru reducerea costurilor sociale ale executării sancțiunilor și măsurilor penale, prin diminuarea populației din unitățile penitenciare și valorificarea potențialului socioeconomic al infractorilor.

ARTICOLUL 2

Organizarea sistemului de probațiune

(1) Sistemul de probațiune este format din Direcția Națională de Probațiune, care funcționează la nivel central, denumită în continuare *Direcția*, și structuri teritoriale care includ serviciile de probațiune, precum și sediile secundare ale acestora.

(2) Direcția elaborează și aplică în domeniul său de activitate Strategia națională de reabilitare a persoanelor față de care s-au dispus sancțiuni și măsuri comunitare, precum și orice alte politici și strategii ale Guvernului privind executarea pedepselor și măsurilor neprivative de libertate pronunțate de instanțele judecătorești.

(3) În realizarea scopului său, Direcția ia măsuri privind înființarea, organizarea și funcționarea structurilor teritoriale și stabilește direcțiile strategice de acțiune în domeniul probațiunii, ca parte a sistemului de justiție.

(4) Pentru atingerea obiectivelor în domeniul său de activitate, Direcția cooperează cu instituții publice și private naționale și internaționale.

(5) La nivel teritorial, activitatea de probațiune se realizează prin intermediul structurilor teritoriale, fără personalitate juridică, înființate potrivit legii și aflate în subordinea Direcției.

ARTICOLUL 3

Atribuțiile Direcției

(1) Direcția are următoarele atribuții principale:

1. *În ceea ce privește planificarea strategică a sistemului de probațiune:*

a) stabilește direcțiile strategice de acțiune în domeniul probațiunii în vederea implementării strategiei justiției ca serviciu public;

b) asigură, monitorizează și evaluează implementarea direcțiilor strategice de acțiune de către structurile teritoriale;

2. *În ceea ce privește controlul activității de probațiune:*

a) realizează evaluarea și controlul activității derulate în structurile teritoriale de probațiune, prin intermediul inspectorilor de probațiune;

b) coordonează monitorizarea implementării instrucțiunilor și recomandărilor corpului de inspecție;

c) verifică respectarea de către instituțiile din comunitate a standardelor minime de lucru în probațiune;

3. *În ceea ce privește realizarea de studii și cercetări:*

a) realizează, fie în mod direct, fie prin intermediul structurilor teritoriale, studii și cercetări care să indice direcțiile de dezvoltare a practicii în domeniul probațiunii;

b) realizează studii, analize și cercetări care să contribuie la fundamentarea politicii penale în domeniu, la elaborarea strategiilor de lucru și la îmbunătățirea practicii;

4. *În ceea ce privește punerea în executare a pedepselor și măsurilor neprivative de libertate specifice domeniului probațiunii:*

a) organizează și coordonează procesul de executare a pedepselor și măsurilor neprivative de libertate specifice domeniului probațiunii;

b) stabilește concepția și coordonează, evaluează și monitorizează, la nivel național, Strategia națională de reabilitare a persoanelor față de care s-au dispus sancțiuni și măsuri comunitare, aplicată în sistemul de probațiune, inclusiv de către instituțiile cu atribuții în domeniu;

c) elaborează Standardele minime de lucru în probațiune pentru instituțiile din comunitate și normele metodologice pentru avizarea și acreditarea programelor de lucru cu persoanele supravegheate;

d) coordonează elaborarea standardelor de performanță, a metodologiilor și instrumentelor de lucru, în scopul uniformizării și îmbunătățirii activității de probațiune;

5. *În ceea ce privește organizarea și coordonarea economico-financiară și administrativă a Direcției și a structurilor teritoriale:*

a) organizează și coordonează activitatea economico-financiară și administrativă a Direcției și a structurilor teritoriale și conduce evidența financiar-contabilă a acestora;

b) elaborează și fundamentează proiectul anual de buget al sistemului de probațiune, pe care îl supune spre aprobare ministrului justiției, asigură fondurile necesare, precum și execuția bugetară în condițiile legii;

c) administrează patrimoniul sistemului de probațiune, organizează și coordonează alocarea, mișcarea, evidența și controlul cheltuielilor materiale și de investiții, a mijloacelor și echipamentelor din dotare;

d) efectuează achiziții de bunuri, servicii și lucrări atât pentru Direcție, cât și pentru structurile teritoriale;

e) derulează activități de accesare și administrare a fondurilor externe nerambursabile și urmărește modul de implementare a proiectelor finanțate din aceste fonduri.

6. *În ceea ce privește organizarea și coordonarea resurselor umane:*

a) estimează necesarul de personal din sistemul de probațiune, realizează demersuri privind suplimentarea schemei de personal și distribuirea posturilor în aparatul central al Direcției și în structurile teritoriale;

b) realizează recrutarea și selecția personalului din sistemul de probațiune, precum și definitivarea și promovarea în grade profesionale a acestuia;

c) realizează evaluarea profesională a personalului din cadrul sistemului de probațiune, în condițiile stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a sistemului de probațiune;

d) organizează pregătirea profesională a personalului din sistemul de probațiune și organizează cursuri de pregătire pentru persoane din cadrul instituțiilor implicate în activitatea de probațiune;

e) elaborează și difuzează ghiduri practice sau alte materiale în domeniu, întocmind propriile materiale în acest sens, având în vedere practica organelor judiciare, pentru asigurarea pregătirii profesionale a personalului, precum și pentru uniformizarea practicii de probațiune.

f) realizează demersuri în vederea evaluării medicale și psihologice a personalului din sistemul de probațiune;

g) efectuează lucrările necesare numirii, delegării, detașării, transferului, suspendării și eliberării din funcție a personalului din sistemul de probațiune;

h) pune în aplicare, potrivit competențelor, dispozițiile legale referitoare la cercetarea abaterilor disciplinare ale personalului din sistemul de probațiune;

7. *În domeniul juridic:*

a) elaborează, în colaborare cu direcția de specialitate din Ministerul Justiției, proiectele de acte normative privind organizarea și activitatea sistemului de probațiune;

b) reprezintă, în fața instanțelor judecătorești și a altor organe de jurisdicție, interesele Direcției și ale structurilor teritoriale;

8. *În domeniul cooperării internaționale și al implementării programelor cu finanțare externă:*

a) coordonează cooperarea internațională în domeniu;

b) coordonează, programează, implementează, monitorizează și evaluează asistența financiară nerambursabilă acordată

sistemului de probațiune și coordonează programele de asistență în care sistemul de probațiune din România acționează ca furnizor de expertiză tehnică și/sau financiară către alte state în domeniul probațiunii, în conformitate cu principiile și rigorile managementului de proiect;

9. *În ceea ce privește sistemul IT, colectarea și gestionarea datelor:*

a) gestionează sistemele informatice din Direcție și din structurile teritoriale;

b) coordonează activitatea de colectare și prelucrare a datelor statistice specifice domeniului probațiunii;

10. *În ceea ce privește comunicarea și relațiile publice:*

a) coordonează elaborarea și implementarea strategiei de comunicare și relații publice a sistemului de probațiune, în scopul promovării rolului sistemului de probațiune;

b) promovează rolul și importanța sistemului de probațiune, a activităților desfășurate de către personalul din sistemul de probațiune, prin toate mijloacele de informare în masă.

(2) Direcția duce la îndeplinire orice alte atribuții prevăzute de lege în domeniul de activitate a sistemului de probațiune.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea Direcției

ARTICOLUL 4

Organizarea Direcției

(1) În cadrul Ministerului Justiției funcționează Direcția Națională de Probațiune, prin reorganizarea Direcției de probațiune din Ministerul Justiției.

(2) Direcția are personalitate juridică, buget și patrimoniu proprii, autonomie funcțională și de decizie.

(3) Direcția are sediul în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5. Schimbarea sediului se poate realiza prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 5

Conducerea Direcției

(1) Activitatea Direcției este coordonată direct de către ministrul justiției.

(2) Direcția este condusă de un director general, numit prin ordin al ministrului justiției, în urma promovării unui concurs organizat în acest sens.

(3) Directorul general este numit pe o durată de 4 ani, cu posibilitatea obținerii consecutive, o singură dată, a unui nou mandat, în condițiile legii.

(4) În activitatea de conducere, directorul general este sprijinit de 2 directori generali adjuncți numiți prin ordin al ministrului justiției, în urma promovării unui concurs organizat în acest sens.

(5) Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător directorilor generali adjuncți.

(6) Directorul general poate face parte din următoarele categorii de personal: personal de probațiune și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, potrivit Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Directorii generali adjuncți pot face parte din următoarele categorii de personal: personal de probațiune, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, potrivit

Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și funcționari publici.

(8) Condițiile și modalitatea de organizare a concursurilor prevăzute la alin. (2) și (4) sunt stabilite prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 6

Atribuțiile directorului general și ale directorilor generali adjuncți

(1) Directorul general conduce, reprezintă și angajează Direcția în raporturile cu alte instituții publice ori private, de la nivel central și local, precum și cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate, în limita competențelor stabilite de lege și de ministrul justiției.

(2) Directorul general controlează activitatea departamentelor Direcției și a structurilor teritoriale direct sau prin intermediul inspectorilor de probațiune.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) și (2), directorul general emite decizii și instrucțiuni și răspunde, în fața ministrului justiției, de buna funcționare a sistemului de probațiune.

(4) Directorul general este ordonator terțiar de credite.

(5) Directorul general poate delega o parte din atribuțiile sale directorilor generali adjuncți.

(6) Directorii generali adjuncți angajează și reprezintă Direcția în baza mandatului expres dat prin decizia directorului general.

(7) Directorii generali adjuncți conduc și răspund de activitatea departamentelor pe care le coordonează.

ARTICOLUL 7

Colegiul de conducere

(1) Pentru sprijinirea și îmbunătățirea procesului decizional, la nivelul Direcției se organizează și funcționează Colegiul de conducere al Direcției, ca organ consultativ.

(2) Colegiul prevăzut la alin. (1) este format din directorul general al Direcției, directorii generali adjuncți, precum și conducătorii departamentelor din Direcție.

(3) Modalitatea de organizare și funcționare a Colegiului de conducere, precum și atribuțiile acestuia se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a sistemului de probațiune, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 8

Consiliul consultativ

(1) Pe lângă Direcție funcționează Consiliul consultativ, ca organ consultativ, denumit în continuare *Consiliu*, alcătuit din reprezentanți ai sistemului de probațiune și alte categorii de specialiști.

(2) Directorul general al Direcției este președintele Consiliului.

(3) Consiliul are ca scop elaborarea Strategiei naționale în domeniul probațiunii, monitorizarea implementării acesteia, precum și stabilirea altor măsuri în vederea îmbunătățirii activității de probațiune.

(4) Consiliul se întrunește semestrial sau ori de câte ori este nevoie, prin convocarea directorului general.

(5) Activitatea și componența Consiliului este reglementată prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 9

Organizarea departamentelor Direcției și conducerea acestora

(1) Direcția dispune de un aparat administrativ propriu, organizat la nivel de direcții, servicii și birouri, denumite în continuare *departamente*.

(2) Organigrama Direcției este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Structura organizatorică la nivel de direcții, servicii și birouri, numărul posturilor de conducere, precum și alocarea personalului în departamente sunt stabilite prin decizie a directorului general, emisă în temeiul și pentru executarea prezentei hotărâri.

(4) La nivelul Direcției pot fi înființate prin decizie a directorului general grupuri de lucru, inclusiv între diverse departamente, pentru realizarea unor lucrări sau operațiuni în domeniile de competență ale Direcției.

(5) Desemnarea reprezentanților Direcției în comisii, comitete, consilii și alte grupuri de colaborare sau decizie, naționale ori internaționale, în care este implicată Direcția se face prin decizie a directorului general.

(6) Directorii direcțiilor sunt numiți prin decizie a directorului general, pe o perioadă de 4 ani, în urma promovării unui concurs organizat în acest sens, cu posibilitatea obținerii unui nou mandat, în condițiile legii.

(7) Șefii serviciilor și ai birourilor din cadrul Direcției sunt numiți prin decizie a directorului general, în urma promovării unui concurs organizat în acest sens.

(8) Condițiile și modalitatea de organizare a concursurilor prevăzute la alin. (6) și (7) sunt stabilite prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 10

Atribuțiile direcțiilor, serviciilor și birourilor din cadrul Direcției

(1) Atribuțiile aferente direcțiilor, serviciilor și birourilor din cadrul Direcției, precum și atribuțiile și răspunderile corespunzătoare funcțiilor de conducere din cadrul Direcției se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a sistemului de probațiune, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(2) În subordinea directorului general funcționează corpul de inspecție, organizat la nivel de birou.

(3) Atribuțiile corpului de inspecție se exercită prin inspectorii de probațiune și se stabilesc în conformitate cu principiul independenței operaționale.

(4) Atribuțiile și răspunderile corespunzătoare posturilor din Direcție se stabilesc prin fișele de post.

ARTICOLUL 11

Personalul Direcției

(1) La nivelul Direcției își desfășoară activitatea următoarele categorii de personal: personal de probațiune, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor potrivit Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, funcționari publici și personal contractual.

(2) Salarizarea personalului din Direcție se realizează corespunzător reglementărilor legale privind salarizarea angajaților din sistemul bugetar.

(3) În derularea activității, Direcția poate colabora cu specialiști din alte domenii de activitate, cu voluntari din rândul comunității, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

(4) Colaboratorii pot fi remunerați pentru activitatea desfășurată, potrivit legii.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea structurilor teritoriale din sistemul de probațiune

ARTICOLUL 12

Organizarea structurilor teritoriale de probațiune

(1) Serviciile de probațiune funcționează în fiecare municipiu reședință de județ și în municipiul București, prin reorganizarea serviciilor de probațiune de pe lângă tribunale, fiind prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Prin decizie a directorului general și la propunerea șefilor serviciilor de probațiune pot fi înființate sedii secundare ale serviciilor de probațiune.

(3) Circumscripția teritorială a fiecărui sediu secundar se stabilește prin decizie a directorului general, prin raportare la circumscripțiile teritoriale ale judecătorilor.

(4) În structura organizatorică a serviciilor de probațiune pot funcționa compartimente de specialitate pe domenii de activitate, denumite în continuare *birouri*, înființate prin decizie a directorului general, cu încadrarea în numărul de posturi alocat fiecărui serviciu de probațiune.

(5) Structura organizatorică la nivel de servicii de probațiune și sedii secundare, precum și alocarea personalului în serviciile de probațiune, birouri și sediile secundare sunt stabilite prin decizie a directorului general, la propunerea șefului serviciului de probațiune.

(6) Atribuțiile și competențele aferente serviciilor de probațiune și sediilor secundare se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a sistemului de probațiune, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 13

Conducerea serviciilor de probațiune și a sediilor secundare

(1) Serviciile de probațiune sunt conduse de șefi serviciu.

(2) Birourile din cadrul serviciilor de probațiune, precum și sediile secundare sunt conduse de șefi de birou.

(3) Șefii serviciilor de probațiune și șefii de birou sunt numiți prin ordin al ministrului justiției, pe o perioadă de 4 ani, în urma promovării unui concurs organizat în acest sens, cu posibilitatea reînnoirii mandatului în aceleași condiții.

(4) Condițiile și modalitatea de organizare a concursurilor prevăzute la alin. (3) sunt stabilite prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(5) Șeful serviciului de probațiune conduce și reprezintă serviciul în relația cu Direcția și cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, cu alte autorități, instituții publice și organizații centrale și locale, precum și cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate, în limita competențelor stabilite de lege și de directorul Direcției.

(6) Șeful serviciului de probațiune emite decizii, instrucțiuni și dispoziții și răspunde față de conducerea Direcției de buna funcționare a serviciului, de implementarea la nivel local a direcțiilor strategice de acțiune în domeniul probațiunii și de unificarea practicii.

(7) Șefii de birou se subordonează administrativ și funcțional șefului serviciului de probațiune.

(8) Șefii de birou reprezintă serviciul de probațiune în baza mandatului expres dat prin decizia șefului serviciului.

(9) Șeful de birou emite dispoziții și instrucțiuni și răspunde față de conducerea Direcției și a serviciului de probațiune de buna funcționare a compartimentului ori a sediului secundar pe care îl conduce și asigură respectarea prevederilor legale și a standardelor de performanță în activitatea de probațiune.

(10) Atribuțiile corespunzătoare funcțiilor de conducere se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a sistemului de probațiune, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 14

Personalul din serviciile de probațiune și sediile secundare

(1) În serviciile de probațiune și sediile secundare ale acestora își desfășoară activitatea următoarele categorii de personal de execuție: personal de probațiune, funcționari publici și personal contractual.

(2) Șefii serviciilor de probațiune și șefii de birou pot face parte din următoarele categorii de personal: personal de probațiune, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, potrivit Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Atribuțiile și răspunderile corespunzătoare posturilor din structurile teritoriale de probațiune se stabilesc prin fișele posturilor.

(4) Salarizarea personalului din serviciile de probațiune și sediile secundare se realizează corespunzător reglementărilor legale privind salarizarea angajaților din sistemul bugetar.

CAPITOLUL IV

Finanțarea și administrarea sistemului de probațiune

ARTICOLUL 15

Numărul de posturi la nivelul sistemului național de probațiune

(1) Aparatul central al Direcției funcționează cu un număr maxim de 90 de posturi, din care 34 de posturi se finanțează în anul 2014.

(2) Numărul maxim de posturi pentru structurile teritoriale este de 370 de posturi.

ARTICOLUL 16

Finanțarea sistemului național de probațiune

(1) Direcția și structurile sale teritoriale sunt finanțate integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) Direcția poate primi donații, sponsorizări și poate accesa alte surse de finanțare, conform prevederilor legale.

(3) Anual, se aprobă, prin ordin al ministrului justiției, la propunerea directorului general, fondul destinat externalizării de servicii în acord cu legea privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate Direcției conform legii.

(4) Condițiile și procedura pentru constituirea și utilizarea fondului prevăzut la alin. (3) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 17

**Administrarea patrimoniului sistemului național
de probațiune**

(1) Patrimoniul serviciilor de probațiune de pe lângă tribunale și al Direcției de probațiune, inclusiv parcul auto, trece în administrarea și în patrimoniul Direcției. Modalitățile de predare-primire a elementelor patrimoniale se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(2) Direcția administrează echipamentele și sistemele informatice, mobilierul, aparatura birotică, autoturismele, precum și orice alte active ale sistemului de probațiune.

(3) Pentru activitățile specifice desfășurate de Direcție și de structurile teritoriale, se constituie un parc auto cu un număr de 82 de autoturisme. Stabilirea numărului de autoturisme pentru fiecare serviciu de probațiune se face prin decizie a directorului general al Direcției în funcție de volumul de activitate al acestora.

(4) Consumul de carburanți pentru fiecare autoturism este de maximum 250 de litri pe lună.

ARTICOLUL 18

**Alocarea sumelor pentru cheltuielile de personal
și de funcționare a sistemului de probațiune**

(1) În vederea atingerii scopurilor activității sistemului de probațiune, fondurile bugetare necesare pentru resursele financiare, materiale și logistice se asigură prin bugetul Ministerului Justiției, în vederea funcționării Direcției.

(2) Sediile serviciilor de probațiune stabilite în cadrul instanțelor de judecată își păstrează destinația. În cadrul sediilor instanțelor de judecată pot fi stabilite și alte spații pentru serviciile de probațiune. Cheltuielile ocazionate de funcționarea serviciilor de probațiune în cadrul instanțelor se stabilesc prin protocol de colaborare, încheiat între Direcție și instanțele de judecată.

(3) În vederea desfășurării activității sistemului de probațiune, Guvernul, Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene și consiliile locale, cu sprijinul prefecturilor, precum și parchetele, pun la dispoziția Direcției Naționale de Probațiune, în limita resurselor disponibile, spații necesare derulării în bune condiții a activității specifice a acesteia și a structurilor sale teritoriale.

(4) Modalitatea de punere la dispoziție a spațiilor necesare se realizează în baza unor acte normative sau prin protocele de colaborare între Direcție și instituția publică ce pune la dispoziție spațiul respectiv.

(5) În măsura în care nu este posibilă asigurarea de spații în condițiile alin. (2) și (3), Direcția poate închiria, achiziționa sau construi spații, potrivit legii, pentru desfășurarea activității serviciilor de probațiune.

(6) Creditele bugetare necesare activității Direcției pentru anul 2013 vor fi alocate din bugetul Ministerului Justiției în baza protocolului de predare-primire.

(7) Până la data semnării protocolului de predare-primire, Direcția și structurile sale teritoriale sunt finanțate din bugetul Ministerului Justiției și al tribunalelor.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 19

Măsuri pentru asigurarea îndeplinirii de către Direcție a atribuțiilor de resurse umane

(1) Atribuțiile privind selecția, evaluarea performanțelor profesionale, promovarea și, după caz, definitivarea personalului din cadrul sistemului de probațiune sunt îndeplinite de către Direcție potrivit legislației aplicabile fiecărei categorii de personal.

(2) Până la operaționalizarea departamentului cu atribuții de resurse umane din cadrul Direcției, dar nu mai târziu de 1 aprilie 2014, atribuțiile privind selecția, evaluarea performanțelor profesionale, promovarea și, după caz, definitivarea personalului de specialitate juridică, asimilat judecătorilor și procurorilor, a funcționarilor publici și a personalului contractual care ocupă funcții de execuție de la nivelul Direcției se realizează de către Direcția resurse umane din cadrul Ministerului Justiției, în colaborare cu personalul Direcției, potrivit reglementărilor specifice aplicabile categoriilor de personal similare din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Până la operaționalizarea departamentului cu atribuții de resurse umane din cadrul Direcției, dar nu mai târziu de 1 aprilie 2014, atribuțiile privind selecția, evaluarea performanțelor profesionale, definitivarea și promovarea inspectorilor și consilierilor de probațiune, sunt îndeplinite de Direcția resurse umane din cadrul Ministerului Justiției, în colaborare cu personalul Direcției, potrivit legii și regulamentelor specifice acestei categorii de personal.

(4) La data operaționalizării departamentului cu atribuții de resurse umane din cadrul Direcției, acesta preia pe bază de protocol de predare-primire de la Direcția resurse umane din cadrul Ministerului Justiției dosarele profesionale, precum și orice alte documente și evidențe în legătură cu cariera personalului angajat în serviciile de probațiune, respectiv în Direcție.

ARTICOLUL 20

Măsuri pentru asigurarea îndeplinirii de către Direcție a atribuțiilor economico-financiare și administrative

(1) Până la operaționalizarea departamentului cu atribuții economice și administrative de la nivelul Direcției, dar nu mai târziu de 1 aprilie 2014, execuția bugetară, precum și îndeplinirea altor activități cu specific economic și administrativ se realizează de către Direcția financiar-contabilă și Direcția investiții din cadrul Ministerului Justiției în colaborare cu personalul Direcției.

(2) Pentru perioada în care Ministerul Justiției asigură conducerea evidenței contabile a Direcției și a structurilor sale teritoriale, în aplicațiile și programele informatice gestionate de Direcția financiar-contabilă se realizează secțiuni distincte pentru sistemul de probațiune.

(3) La data operaționalizării departamentului cu atribuții economice și administrative din cadrul Direcției, acesta preia pe bază de protocol de predare-primire de la Direcția financiar-contabilă și de la Direcția investiții din cadrul Ministerului Justiției toate documentele și evidențele în legătură cu execuția bugetului, achizițiile, cheltuielile de personal, patrimoniul sistemului de probațiune, precum și orice alte documente referitoare la finanțarea și patrimoniul sistemului de probațiune.

(4) În scopul realizării execuției bugetare, precum și pentru îndeplinirea altor activități cu specific economic de către Direcția financiar-contabilă și Direcția investiții din cadrul Ministerului

Justiției, se pot delega sau detașa, în condițiile legii, în cadrul acestor direcții persoane din cadrul instituțiilor aflate în subordinea Ministerului Justiției, din cadrul altor instituții publice centrale ori din cadrul instanțelor sau parchetelor.

(5) Până la operaționalizarea departamentului cu atribuții economico-administrative din cadrul Direcției, tribunalele colaborează cu departamentele din Ministerul Justiției, pentru a asigura din punct de vedere logistic, administrativ și financiar funcționarea serviciilor de probațiune.

ARTICOLUL 21

Măsuri pentru asigurarea îndeplinirii de către Direcție a altor atribuții prevăzute de lege

(1) Până la operaționalizarea departamentelor din cadrul Direcției, altele decât cele prevăzute la art. 19 și 20, atribuțiile prevăzute la art. 10 din prezenta hotărâre se duc la îndeplinire cu sprijinul departamentelor de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, potrivit specificului acestora.

(2) Direcția tehnologia informației din Ministerul Justiției și tribunalele asigură și gestionează sistemele și echipamentele de tehnologia informației ale Direcției, respectiv ale structurilor teritoriale, până la angajarea personalului specializat în Direcție și în structurile teritoriale.

(3) Până la data angajării personalului specializat pentru conducerea autoturismelor aflate în dotarea serviciilor de probațiune, acestea sunt deservite de conducători auto din cadrul tribunalelor.

ARTICOLUL 22

Preluarea personalului din cadrul Direcției de probațiune și din cadrul altor instituții

(1) Prin reorganizarea Ministerului Justiției și înființarea Direcției Naționale de Probațiune, posturile din cadrul Direcției de probațiune și personalul încadrat pe acestea, precum și posturile vacante din cadrul acestei direcții sunt preluate de Direcție, prin ordin al ministrului justiției.

(2) Posturile din serviciile de probațiune de pe lângă tribunale și personalul încadrat pe acestea, precum și posturile vacante

de consilier de probațiune sunt preluate de Direcție, prin ordin al ministrului justiției.

(3) Personalul din serviciile de probațiune de pe lângă tribunale și din Direcția de probațiune, preluat în cadrul Direcției, se consideră transferat.

(4) Numirea personalului de probațiune care a promovat concursul de ocupare a posturilor vacante de consilier de probațiune aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a prezentei hotărâri se realizează prin ordin al ministrului justiției, în cadrul serviciilor de probațiune din subordinea Direcției.

ARTICOLUL 23

Ocuparea funcțiilor de conducere și de execuție din aparatul central al Direcției

(1) Până la ocuparea prin concurs în condițiile stabilite de lege, a funcțiilor de director general, director general adjunct, director de direcție, șef serviciu și șef birou, pe aceste funcții pot fi delegate, sau, după caz, pot exercita cu caracter temporar funcția de conducere, persoane care fac parte din categoriile de personal prevăzute de Legea nr. 252/2013.

(2) În cadrul Direcției pot fi delegați, detașați sau după caz, transferați, în condițiile legii funcționari publici, personal contractual, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, respectiv consilieri de probațiune, din cadrul Ministerului Justiției, din instituțiile subordonate acestuia, din cadrul instanțelor sau parchetelor, serviciilor de probațiune sau din cadrul altor instituții publice.

ARTICOLUL 24

Dispoziții finale

(1) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, locațiile serviciilor de probațiune care funcționează în altă localitate decât municipiul reședință de județ devin sedii secundare ale serviciilor de probațiune.

(3) Prevederile art. 12 alin. (3) intră în vigoare la data de 1 februarie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

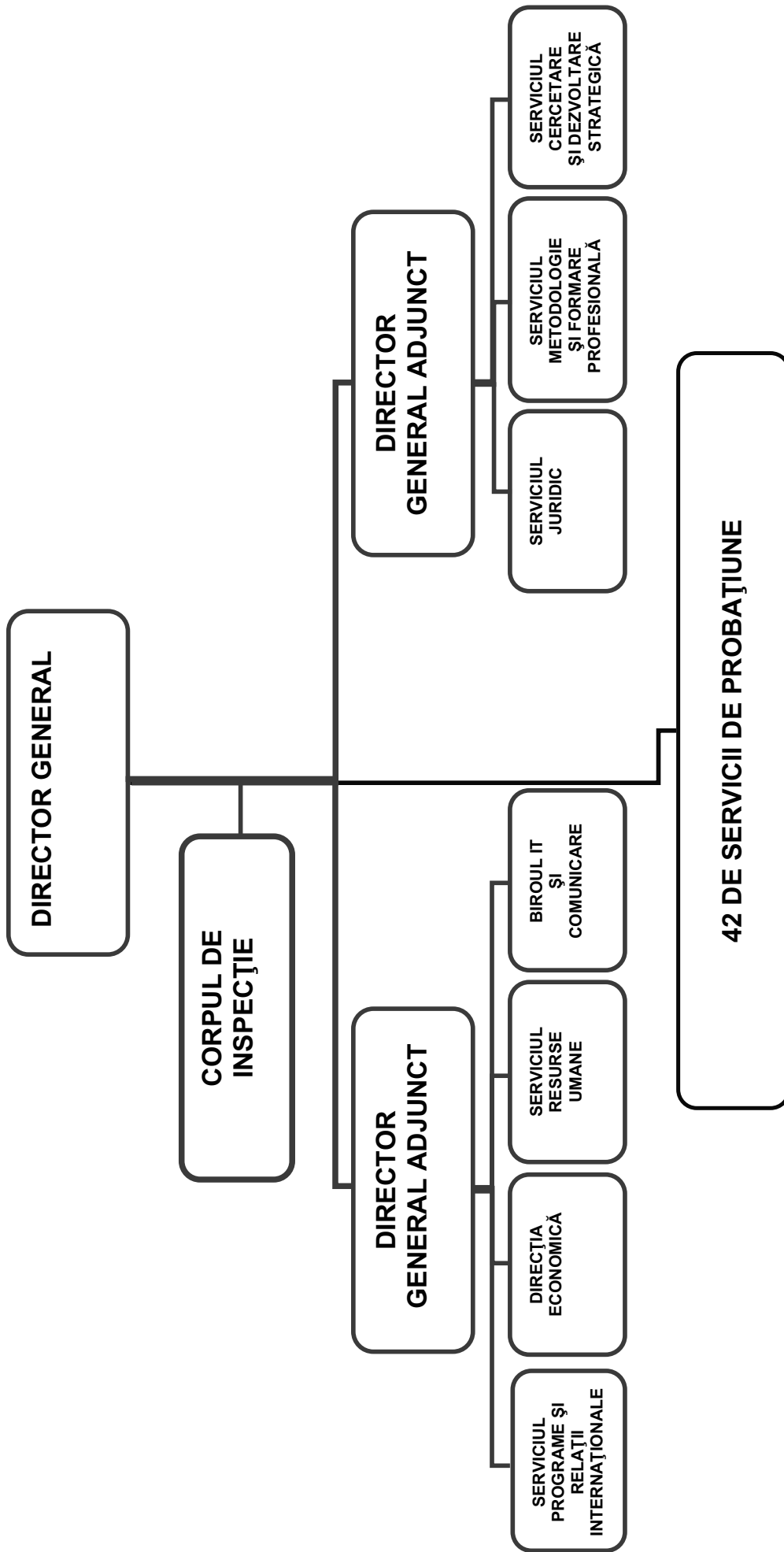
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

ORGANIGRAMA
Direcției Naționale de Probațiune

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

SERVICIILE DE PROBAȚIUNE
din subordinea Direcției Naționale de Probațiune

1. Serviciul de probațiune Alba
 2. Serviciul de probațiune Arad
 3. Serviciul de probațiune Argeș
 4. Serviciul de probațiune Bacău
 5. Serviciul de probațiune Bihor
 6. Serviciul de probațiune Bistrița-Năsăud
 7. Serviciul de probațiune Botoșani
 8. Serviciul de probațiune Brașov
 9. Serviciul de probațiune Brăila
 10. Serviciul de probațiune București
 11. Serviciul de probațiune Buzău
 12. Serviciul de probațiune Caraș-Severin
 13. Serviciul de probațiune Călărași
 14. Serviciul de probațiune Cluj
 15. Serviciul de probațiune Constanța
 16. Serviciul de probațiune Covasna
 17. Serviciul de probațiune Dâmbovița
 18. Serviciul de probațiune Dolj
 19. Serviciul de probațiune Galați
 20. Serviciul de probațiune Giurgiu
 21. Serviciul de probațiune Gorj
 22. Serviciul de probațiune Harghita
 23. Serviciul de probațiune Hunedoara
 24. Serviciul de probațiune Ialomița
 25. Serviciul de probațiune Iași
 26. Serviciul de probațiune Ilfov
 27. Serviciul de probațiune Maramureș
 28. Serviciul de probațiune Mehedinți
 29. Serviciul de probațiune Mureș
 30. Serviciul de probațiune Neamț
 31. Serviciul de probațiune Olt
 32. Serviciul de probațiune Prahova
 33. Serviciul de probațiune Satu Mare
 34. Serviciul de probațiune Sălaj
 35. Serviciul de probațiune Sibiu
 36. Serviciul de probațiune Suceava
 37. Serviciul de probațiune Teleorman
 38. Serviciul de probațiune Timiș
 39. Serviciul de probațiune Tulcea
 40. Serviciul de probațiune Vaslui
 41. Serviciul de probațiune Vâlcea
 42. Serviciul de probațiune Vrancea
-

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

